

Guy de Maupassant (1850–1893): Miláček (1885)

I. Beletristický text:

A. Literární druh a žánr, literárněhistorický kontext, umělecký směr / tvůrčí skupina, údaje o autorovi ve vztahu k dílu;

B. 1. Doba a místo (děje);

2. Kompozice;

3. Hlavní postavy a jejich charakteristika;

4. Námět, témata, hlavní motivy;

C. Jazykové zvláštnosti a kulturní souvislosti;

Zaklel: "Sakramentská ženská, drží se mne jako klíště!" A dostal tak spatnou náladu, že hned odešel; podráždilo ho to příliš, nemohl pracovat. Už šest týdnů se pokoušel s ní rozejít, ale nemohl její nezlomnou oddanost přemoci. Když se mu vzdala, dostala strašný záchvat výčitek svědomí a tři schůzky za sebou zasypávala milence bédováním a proklínáním. Takové

scény ho omrzely, nasýtil se již také stárnoucí hysterické ženy, a prostě se jí vyhýbal, doufaje, že dobrodružství tím skončí. Ale tu se ho zoufale chytila, vrhla se do lásky, jako by skočila s kamenem na krku do řeky. Dal se ze slabosti, z ochoty a pro její postavení získat, a pani Walterova ho sevřela do pout zběsilé a únavné vášně, pronásledovala ho svou láskou. Chtěla ho vidět každý den, každou chvíli ho někam zvala telegramem, třeba na krátkou schůzku někde na ulici, v obchodě, nebo v parku. A ustavičně mu několika stále stejnými větami opakovala, že ho zbožňuje, že je jí všim, a pak odcházela opravdu šťastna, že ho viděla.

Chovala se naprosto jinak, než si představoval, pokoušela se ho svést dívčí půvabností, dětinskými zamilovanými rozmazy, které v jejím věku byly směšné. Až dosud zůstala přísně počestná, srdcem panna, uzavřená citu, neznalá smyslnosti, a tak to byl pro rozumnou ženu, jejíž klidná čtyřicítka připomínala bledý podzim po chladném lete, strašlivý převrat - jakési zvadlé jaro, plné nepovedených kvítků a zakrnělých pupat, podivný záchvat dívčí lásky, pozdní žhavé a naivní lásky, složené z neočekávaných vznětů, povzdechu šestnáctileté dívenky, nemotorného mazlení a milostných hříček zestárlých, aniž kdy byly mladé. Psala mu deset dopisu za den, hloupé bláhových dopisu šroubovaného poetického a směšného stylu, orientálně zdobeného, kde se to hemžilo jmény zvířat a ptáku. Jakmile byli sami, objímala ho neobratně jako tlustá holčička, směšně špulila ústa a hopkovala, až se jí příliš těžká ňadra pod blůzičkou otrásala.

II. Nebeletristický text:

A. Funkční styl, obsah, účel, vztah k prvnímu textu;

B. Jazykové apod. zvláštnosti.

Prvořadým místem, kde se žena ve druhé polovině 19. století mohla realizovat, byla domácnost a její rodina. Celoevropsky uznávaná ideologie oddělených sfér stanovila, že ženy mají obývat sféru domova a muži sféru světa, práce, politiky a zábavy. Tato ideologie nazývaná též ideologie rodinného krbu znamenala pro mnohé ženy ideologií uvěznění. O oddělených sférách se totiž v tomto období hovořilo mnohem častěji než o právech žen. Kořeny této ideologie můžeme nalézt již v dílech filozofa Jana Jacquese Rousseaua. „Na ženě je nejvíce žádoucí její laskavost, aby poslouchala tvora tak nedokonalého, jako je muž, tvora často krutého a vždycky špatného. Měla by se brzy naučit podvolit se bezprávi a bez protestů snášet křivdy, kterých se jí od manžela dostává.“